

การศึกษาข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ⁵

Mistakes in Thai Writing by Chinese Students of the Bachelor's Degree of Arts
Majoring in Communication in Thai as the Second Language, Huachiew
Chalermprakiet University

วชิรา เจริญจิตร

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Email : wachira_chun@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคภาษาไทยผิดของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2560 การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์จากงานเขียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2560 โดยเลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยมาอย่างน้อย 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคภาษาไทย 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. ประโยคตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งประโยคตามหลักไวยากรณ์พบข้อบกพร่อง 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำในประโยคไม่ถูกต้องและการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ ข้อบกพร่องดังกล่าวทำให้ประโยคภาษาไทยผิดหลักภาษาไทยทั้งนี้เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษายังไม่เข้าใจหลักภาษาไทยและนำหลักเกณฑ์ทางภาษาจีนมาใช้เขียนภาษาไทย 2. ประโยคสื่อความหมาย ประโยคสื่อความหมายพบข้อบกพร่อง 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. การเขียนประโยคไม่จบกระแสความ 2. การใช้คำเกิน 3. การเว้นวรรค ซึ่งข้อบกพร่องดังกล่าวทำให้ประโยคกำกวมหรือประโยคไม่สื่อความหมาย 3. ประโยคสละสลวยพบว่า นักศึกษาเขียนประโยคไม่สละสลวยเกิดจาก 2 สาเหตุคือ การใช้คำไม่คงที่ และการใช้คำต่างระดับ

คำสำคัญ : ข้อบกพร่อง การเขียนภาษาไทย ประโยค นักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Abstract

This qualitative research aimed to observe mistakes in Thai writing and the sentences level written by undergraduate Chinese students in the academic year 2017 of Huachiew Chalermprakiet University. The participants are composed of Chinese students who studied at least one year of Thai language. Chinese students demonstrated three types of errors in writing Thai sentences in

⁵ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลป ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”

areas of (1) grammar sentence, (2) conveying meaning, and (3) elaboration. In the grammatical sentences, there were two types of errors: wrong word order or phrase in the sentence and the writing of the sentence was incomplete. The errors were due to students who did not understand the principles of Thai language and applied the Chinese language rules to write the Thai language. There were three types of errors in conveying meaning: (1) writing incomplete sentences, (2) using more words, (3) spacing, which caused the sentence to be ambiguous or the sentence could not convey the intended meaning. For the error in elaboration, there were two reasons, namely, the use of unstable words and the use of different words.

Keywords : mistakes, Thai writing, sentences, Chinese Students, Huachiew Chalermprakiet University

บทนำ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นหลักสูตรที่เปิดมาตั้งแต่ปี 2551 เปิดสอนสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติเท่านั้น ซึ่งตั้งแต่เปิดดำเนินการสอนมานักศึกษาในหลักสูตรส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาชาวจีน พบว่าผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาไทยในทุกทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนนั้นนับว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดในการเรียนภาษา เนื่องจากผู้เรียนต้องประมวลความรู้หลายด้านแล้วกลั่นกรองออกมาเป็นภาษาเขียนทักษะการเขียนจึงสามารถแสดงให้เห็นปัญหาด้านการใช้ภาษาไทยได้อย่างชัดเจนที่สุด และทักษะด้านการเขียนยังเป็นทักษะในการสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ อีกด้วย ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีปัญหาจำนวนมากดังจะเห็นได้จากมีผู้วิจัยปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยจำนวนมาก เช่น ศิวริน แสงอาวุธ (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน อริศรา แก้วชนะเนตร (2554) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสเกดคำของนักศึกษาจีนที่เรียนเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2550) ศึกษาเรื่องการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นต้น การเขียนภาษาไทยนั้นสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ การเขียนคำและการเขียนประโยค ข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคเป็นปัญหาสำคัญที่พบได้บ่อยในกลุ่มของนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนในหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะเป็นนักศึกษาชาวจีนทั้งหมดก็มีปัญหาดังกล่าวด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนประโยค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนภาษาไทย ทั้งนี้ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน และพัฒนาทักษะภาษาที่นักศึกษาจีนจะได้ใช้ติดต่อสื่อสารกับคนไทย รวมทั้งเป็นแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เน้นการเรียนรู้ภาษาและความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนประโยคภาษาไทยของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2560 และเพื่อให้ทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียนประโยคในภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการเขียนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีน มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักภาษาไทยและลักษณะการเขียนประโยคภาษาไทย ปัญหาการเขียนประโยคภาษาไทยจากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สืบหาข้อมูลประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักศึกษาจีนที่ศึกษาภาษาไทยอย่างน้อย 1 ปี ในหลักสูตร ศศ.บ.การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งเลือกจาก 2 กลุ่มคือกลุ่มที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และกลุ่มที่ศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยที่ประเทศจีนมาแล้ว 2 ปีและมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอีก 2 ปี (2+2) ซึ่งเลือกแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็น นักศึกษากลุ่ม 4 ปี รหัส 58 จำนวน 14 คน นักศึกษากลุ่ม 4 ปี รหัส 59 จำนวน 9 คน นักศึกษาเทียบโอนจากมหาวิทยาลัยอื่นในประเทศไทยมาเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 11 คน และนักศึกษากลุ่มชนชาติกวางซีที่ศึกษาต่ออีก 2 ปี (2+2) จำนวน 22 คน โดยรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานการเขียนของนักศึกษาจีนที่ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในปีการศึกษา 2560 (เป็นปีล่าสุดที่ผู้วิจัยเริ่มต้นทำวิจัยนี้) ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาไทยมากเพียงพอที่จะสื่อสารออกมาเป็นภาษาไทยได้แล้ว
- 3) วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำงานเขียนของนักศึกษาจีนมาวิเคราะห์ปัญหาการเขียนประโยค ใช้หลักการวิเคราะห์ภาษาจากหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสารและหลักภาษาไทยของกำชัย ทองหล่อมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์
- 4) สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ เรียบเรียงเป็นรายงานวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนยังรู้คำศัพท์ภาษาไทยไม่มากพอ ขาดความรู้เรื่องการประกอบคำปละเรียงลำดับคำเข้าเป็นประโยค บางครั้งเขียนคำในประโยคขาดและเกินความจำเป็น จึงทำให้งานเขียนของนักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องในการสร้างประโยคจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ดวงใจ ไทยอุบุญ (2556 : 9-10) ได้กล่าวถึงเรื่องการใช้ประโยคผิดไว้ว่า “การใช้ประโยคผิด คือ การเรียงลำดับคำและลำดับความผิด ขาดคำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่จำเป็นในประโยค ใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ ใช้ประโยคเกินความจำเป็น” จากงานวิจัยดังกล่าวนี้สามารถสรุปข้อบกพร่องด้านการสร้างประโยคได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ประโยคตามหลักไวยากรณ์ ประโยคสื่อความหมาย และประโยคสละสลวย มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประโยคตามหลักไวยากรณ์

จากการศึกษางานเขียนของนักศึกษาจีนพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคตามหลักไวยากรณ์คือ การเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไทย

จากการศึกษางานเขียนของนักศึกษาจีนพบข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำในประโยคไม่ถูกต้องและการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์

1.1 การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำในประโยคไม่ถูกต้อง การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำตามโครงสร้างภาษาไทย อุปกิตติลปसार (2546 : 270-271) ได้อธิบายไว้และสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ภาคประธาน		ภาคแสดง			
บทประธาน	บทขยายประธาน	บทกริยา	บทขยายกริยา	บทกรรม	บทขยายกรรม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทย ดังนี้

1) ภาคประธานมีข้อบกพร่องคือจะเรียงลำดับคำในบทประธานผิด เช่น *สำหรับฉันตัวเองฤดูร้อน เป็นสิ่งที่ฉันปรับตัวเข้าได้ยากที่สุด* เรียงลำดับบทขยายประธานไม่ถูกต้อง เช่น *ทำให้**นักศึกษา**พวกเราได้เรียนความรู้ที่ไม่ค่อยคุ้นเคย* เรียงลำดับบทประธานและบทขยายประธานไม่ถูกต้อง เช่น *มีสุขภาพที่ดีทำให้**เรา**ร่างกาย* และเรียงลำดับบทประธานไว้ผิดตำแหน่ง เช่น *แม้ว่า**เขา**วันนี้มี**ใช้**ก็ไปทำงาน*

2) ภาคแสดงมีข้อบกพร่องคือ เรียงลำดับบทกริยาไม่ถูกต้อง เช่น *บริษัทคุณ**เป็น**บริษัทแรกให้**ดิฉัน**งาน**ทำ*** เรียงลำดับบทกริยาไว้ผิดตำแหน่ง เช่น *เขา**ทำงาน**พยายาม**เพื่อ**เดือนหน้า**ไป**เที่ยว* เรียงลำดับบทขยายกริยาไม่ถูกต้อง เช่น *อยาก**ฟัง**เข้าใจ**คำ**พูดของ**คนอื่น*** เรียงลำดับบทกรรมไม่ถูกต้อง เช่น *เขา**เรียน**เพื่อ**เขา**ตัวเอง* ฉัน**ฟัง**มาประเทศไทย**ฟัง**ไม่ออก**ภาษาไทย** เรียงลำดับบทขยายกรรมไม่ถูกต้อง เช่น *ไม่ต้อง**ใช้**ภาษาไทย**คำ**อธิบายที่**ยาว**มาก*

1.2 การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ จากการศึกษพบว่า นักศึกษาจีนเขียนประโยคไม่สมบูรณ์โดยเขียนประโยคขาดบทประธาน คือการขาดคำนามหรือคำสรรพนามหรือนามวลีหรือสรรพนามวลี ทั้งนี้สันนิษฐานว่า ปัญหาดังกล่าวน่าจะเกิดจากการที่นักศึกษานำภาษาพูดมาเขียนเล่าเรื่อง ทำให้ละประธานนั้นไป ขาดบทกริยาเนื่องจากขาดกริยาหลักหรือขาดกริยาช่วยที่ทำหน้าที่เป็นบทกริยาของประโยค ขาดบทขยายกริยาเนื่องจากขาดบทขยายกริยา ซึ่งต้องวางไว้หลังบทกริยา แต่ถ้าประโยคมีบทกรรมต้องวางบทขยายกริยาไว้หลังบทกรรม ขาดบทกรรมซึ่งต้องวางไว้หลังบทกริยา และขาดบทเชื่อมเนื่องจากขาดคำสรรพนามประเภทประพันธสรรพนาม ขาดคำสันธานหรือคำบุพบทที่ทำหน้าที่เป็นบทเชื่อมของประโยค ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์

2. ประโยคสื่อความหมาย ในด้านการเขียนประโยคสื่อความหมายผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องในการเขียนประโยคสื่อความหมาย 3 ลักษณะ คือ การเขียนประโยคไม่จบกระแสความ การใช้คำเกิน และการเว้นวรรคผิด

2.1 การเขียนประโยคไม่จบกระแสความ ประโยคที่สื่อความหมายยังไม่ครบถ้วนเนื่องจากขาดคำซึ่งพบมากที่สุด เช่น *ฉันก็ไม่ไปนะคะ ฉันตัดสินใจว่าไปสมัครงานในบริษัทของคุณก็คิดว่าบริษัทนี้ดีมาก* รองลงมาคือเขียนขาดกลุ่มคำ เช่น *และได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นด้วย ยังได้รับประวัติศาสตร์ของประเทศไทยด้วย* และขาดประโยค เช่น *เพราะว่าถึงแม้ว่าดิฉันไม่เคยทำงานที่นี้มาก่อนแต่งานนี้ก็* เป็นจุดเริ่มต้นที่ดิฉันได้ทำงานที่

2.2 การใช้คำเกิน สรุปได้ว่า นักศึกษาจีนเขียนคำกริยาเกินมาในประโยคมากที่สุด เช่น *ไม่ว่าจะในด้านพฤติกรรมหรือด้านคำพูดต้องมีสุขภาพด้วย* รองลงมาคือเขียนคำสันธานเกิน เช่น *เพราะว่าอากาศที่ไทยร้อนมากจนตลอดทั้งปี* เขียนคำสรรพนามเกิน ส่วนใหญ่เป็นคำประพันธสรรพนาม “ที่” เช่น *ถ้าอยากเป็นเลขานุการต้องเป็นคนที่อย่างไร* เขียนคำวิเศษณ์เกิน เช่น *ถ้าได้เป็นล่ามระหว่างทำงานต่อไปแล้วก็ได้เรียนรู้ภาษาไทยได้ดีสูงขึ้น* และเขียนคำนามเกิน เช่น *อาหารนี้สำหรับคนเด็ก* ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญคือนักศึกษาจีนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้คำ กล่าวคือไม่เข้าใจว่าการเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายของตนเองในแต่ละประโยคนั้นควรใช้คำใดจึงจะเหมาะสมจึงเลือกใช้คำให้มากที่สุดเพื่อต้องการสื่อความหมายให้ชัดเจน

2.3 การเว้นวรรคผิด สรุปได้ว่า นักศึกษาจีนเขียนเว้นวรรคตอนผิดที่มากที่สุด โดยจะเว้นตามใจชอบของตนเองโดยไม่คำนึงถึงหลักการเขียนที่ถูกต้องและพบรองลงมาคือการไม่เว้นวรรค โดยนักศึกษาเขียนประโยคหลายประโยคติดต่อกันทำให้อ่านได้ยาก ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาจีนบางคนยังมีความรู้ด้านการเขียนภาษาไทยน้อยทำให้ไม่ทราบว่าประโยคแต่ละประโยคสิ้นสุดตรงส่วนใด

3. ประโยคสละสลวย นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องในด้านการเขียนประโยคไม่สละสลวย ซึ่งมาเกิดจาก 2 สาเหตุคือ การใช้คำไม่คงที่และการใช้คำต่างระดับ

3.1 การใช้คำไม่คงที่ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาจีนจะใช้คำสรรพนามไม่คงที่ โดยเฉพาะคำสรรพนามบุรุษที่ 1 นอกจากนี้ยังมีในกลุ่มคำนาม โดยเฉพาะคำว่า คน กับชาว เช่น คนไทย ชาวไทย คนต่างชาติ ชาวต่างชาติ จะนำมาใช้ปนกันประโยคเดียวกันทำให้ประโยคไม่สละสลวย

3.2 การใช้คำต่างระดับ จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาชาวจีนนำภาษาพูดปะปนกับภาษาเขียน ภาษาที่เขียนที่นักศึกษาเขียนมีลักษณะเป็นภาษาระดับทางการรวมกับภาษาระดับไม่เป็นทางการ โดยนักศึกษาจะนำคำที่ตนเองคุ้นเคยในภาษาพูดมาใช้ในการเขียน เช่น ถ้าอย่างนั้น ใช้ ภาษาไม่เป็นทางการว่า งั้น ทราบ ใช้ภาษาไม่เป็นทางการว่า รู้ อย่างไร ใช้ภาษาไม่เป็นทางการว่า ยังไง เป็นต้น ทำให้ประโยคไม่สละสลวย

จากการวิจัยข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม พระเกียรติพบว่า นักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไทยพบมากที่สุด ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากยังไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยโดยเฉพาะการเรียงลำดับคำเข้าประโยค รองลงมาคือเขียนประโยคไม่สละสลวย โดยเฉพาะการใช้คำต่างระดับที่นำภาษาพูดมาปนกับภาษาเขียน สาเหตุเกิดจากนักศึกษาจะคุ้นเคยกับภาษาพูดมากกว่าเมื่อเขียนจึงนำคำศัพท์ที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันมาใช้ และพบน้อยที่สุดคือ การเขียนประโยคไม่สื่อความหมาย ส่วนใหญ่จะพบเรื่องการเขียนคำเกินมา ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุการไม่แน่ใจว่าประโยคที่กำลังเขียนควรใช้คำใด จึงเลือกใช้คำทั้งหมดที่ตนเองทราบมาเขียน

อภิปรายผล

ข้อบกพร่องในการเขียนประโยคภาษาไทยยังคงเป็นปัญหาที่พบได้อยู่เสมอแม้ว่านักเรียนภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่า แม้นักศึกษาจะเรียนภาษาไทยมากกว่า 1 ปีแต่ยังคงมีปัญหาด้านการเขียนประโยคซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนในระดับสูงต่อไป ข้อบกพร่องด้านการสร้างประโยคนั้นมี 3 ลักษณะ ได้แก่ ประโยคตามหลักไวยากรณ์ ประโยคสื่อความหมาย และประโยคสละสลวย ซึ่งข้อบกพร่องด้านการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียงลำดับคำหรือกลุ่มคำในประโยคไม่ถูกต้องและการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ของธิดา โมสิกรัตน์และคณะ(2558) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทย คือ ในภาคประธานมีการเขียนลำดับคำหรือกลุ่มคำในบทประธานและบทขยายประธานไม่ถูกต้อง ภาคแสดงมีการเขียนลำดับคำหรือกลุ่มคำในบทกริยา บทขยายกริยา บทกรรม และบทเชื่อมไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวริน แสงอาวุธ (2560) ศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน พบข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคของนักศึกษาจีน 9 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างประโยคผิดโดยขาดคำที่จำเป็นการสร้างประโยคผิดโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น การสร้างประโยคผิดโดยการวางลำดับคำไม่ถูกต้อง การสร้างประโยคผิดโดยขาดคำเชื่อม การสร้างประโยคผิดโดยใช้คำเชื่อมผิด การสร้างประโยคผิดโดยขาดคำลักษณะนาม การสร้างประโยคผิดโดยไม่จบกระแสความ การสร้างประโยคผิดโดยไม่สื่อความและการสร้างประโยคผิดโดยใช้ลักษณะประโยคแบบภาษาแม่ ซึ่งข้อบกพร่องทั้ง 9 ลักษณะนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัยในเรื่องเขียนประโยคไม่จบกระแสความ ใช้คำเกิน อีกด้วย ในด้านการสร้างประโยคสละสลวยนั้นพบว่า นักศึกษาใช้คำไม่คงที่และการใช้คำต่างระดับ โดยมีสาเหตุมาจาก นักศึกษานำภาษาพูดในชีวิตประจำวันมาใช้ปนกับในภาษาเขียน หรือนักศึกษารู้คำศัพท์น้อยส่วนใหญ่มักคุ้นเคยกับภาษาพูดทำให้นำมาใช้เขียนด้วย ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน” ของชนิกา คำพุ่ม (2545) ในด้านการใช้ประโยคในการเขียนพบปัญหามากที่สุดคือ การใช้คำไม่ถูกต้องตามหน้าที่และความหมายในประโยค รวมทั้งการใช้คำเกิน การขาดคำ และการเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาปัญหาด้านการเขียนภาษาไทยพร้อมทั้งออกแบบเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาการเขียนประโยคผิดให้แก่นักศึกษาต่างชาติ
2. ควรศึกษากระบวนการออกเสียงคำของนักศึกษาต่างชาติว่ามีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ชนิกา คำพุฒ. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธิดา โมสิกรัตน์ และคณะ. (2558). การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร (2544). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2550). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศิวริน แสงอาวุธ. (2560). วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนเรียนสาขาภาษาไทยใน มณฑลยูนนาน ประเทศจีน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อริศรา แก้วชะเนตร. (2554). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักศึกษาจีนที่เรียนเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.